

PASTÝŘSKÝ LIST OTCE BISKUPA VOJTĚCHA K ADVENTU

Milé sestry, milí bratři, milé děti,

stojíme na začátku adventu, zvláštního období, ve kterém jsou každému z nás nabízeny možnosti a – sportovně řečeno – šance pro osobní život i život společenství církve.

Jak uvádí všeobecná ustanovení o liturgickém roce: „Doba adventní má dvojí charakter: je to doba přípravy na oslavu Narození Páně, kdy si s úctou připomínáme první příchod Syna Božího k lidem; a zároveň je to doba, v níž, vedeni touto vzpomínkou, směřujeme v myšlenkách k očekávání druhého Kristova příchodu na konci věků. Z těchto dvou důvodů je doba adventní dobou oddaného a radostného očekávání.“

Očekávat, těšit se, toužit a připravovat se – to nejsou postoje vlastní dnešnímu člověku. Ve všech oblastech života se naopak snažíme dosáhnout všeho pokud možno ihned, bez vnější i vnitřní přípravy na přijetí, bez vystupování k cíli. Vystupování, často namáhavého a plného odříkání. Vystupování, při kterém se stále víc a víc přibližuje a stává toužebnější cíl. Dnešní člověk touží bez většího úsilí a námahy zakusit pocity toho, kdo již dosáhl cíle.

Je to zřejmá a častá slepá ulička začínajících sportovců, umělců, budoucích manželů i mnoha dalších. Člověk, který nedovedl očekávat, toužit a vynakládat úsilí, ale cíl jako by okoušel na cestě, nenajde v cíli to pravé, z čeho by se mohl trvale radovat a co by jej naplnilo vnitřním štěstím.

V protikladu k nabízeným možnostem a šancím adventu mnoho věcí kolem nás, a to už dávno před zahájením adventní doby, předjímá zdání vánoční atmosféry z důvodu obchodního zisku: ozdobené vánoční stromy v obchodních centrech, předvánoční koncerty s vánoční tematikou, všude přítomné reklamy. I když není možné se obchodům vyhnout, protože dárky a dobré jídlo k Vánocům samozřejmě také patří, je pro nás duchovně prožívaný advent příležitostí, jak odolat naznačenému tlaku. A když půjdete do obchodů koupit dárek svým blízkým, určitě se také zastavte v kostele a pomodlete se za ně. Možná právě letos, kdy jsme prožívali mimořádný Svátý rok milosrdenství a procházeli branami milosrdenství, můžeme pokračovat v cestě objevování milosrdného Boha ve svých rodinách. Například v času ušetřeném sezením před televizí nebo počítačem využitým k společné duchovní četbě, modlitbě u rozžaté svíce, povídáním o duchovních věcech s dětmi nebo vnoučaty, ke stavění betléma s příběhy jednotlivých osob, od proroků až po postavy Panny Marie a svatého Josefa, v postupném přinášení stébel slámy do jesliček a podobně. Braňme adventní dobu v sobě i v našem okolí a buďme si vědomi, co k ní patří. Nepředjímejme slavení Vánoc dříve, než mají být. Ať se v každém z nás skrze ztišení v modlitbě a vnitřní kázeň probudí touha po setkání s tím, na kterého čekáme a který je pro nás největším darem. K tomu také samozřejmě patří včasné prožití svátosti smíření, ve které odevdáme Bohu vše, co nás odděluje od něj, od druhých i od sebe samých. Nyní se vám zdá, že cílem tohoto listu je, jak užitečně projít adventem. To ovšem není to nejdůležitější. Cílem je umožnit, aby advent procházel námi, každým z nás, abychom o Vánocích nejen zazpívali „Nám, nám narodil se!“, ale skutečně se z Kristova příchodu z plna srdce radovali.

Sestry a bratři i milé děti,

přeji vám požehnaný advent, ve kterém objevíme štědrost Boha a velikost jeho lásky k nám v Ježíši Kristu, který se narodil pro každého z nás. Ať si jej zamilujeme, aby se stal středem našeho života. V tomto duchu jsem s vámi spojen v modlitbě.

Přeji vám také požehnaný rok 2017, v němž si budeme společně 240. výročí založení brněnské diecéze, a ze srdce vám všem žehnám.

Váš biskup Vojtěch